

**Poezije.** Zbirka liričnih pesem, fantazij, humorističnih balad, rapsodij, satir, pripodob, basnij, prislovic, epigramov, balad in junaških pesem. Zložil: *Fran Andrejevič Zakrajski*. V Gorici 1891. Založil Anton Jeretič. Tiskal A. M. Obizzi. 144 str. — O tej knjigi priobčimo prihodnjič obširnejšo oceno; za danes samo izrekamo, da se naš list ne more strinjati z vsem, kar se je pisalo o nji.

**Iz odborove seje »Matiče Slovenske«** dne 25. listopada m. l. — Zapisnik poslednje seje se odobri; zapisnik o seji književnega odseka je na ogled. — Predsednik se spominja † *L. Robiža* in † *Fr. Kotnika*; zahvalja gospode, ki so se v društvenem imeni udeležili Bleiweisove in Potočnikove slavnosti. Pri Gajevi slavnosti je zastopal »Matico« g. *Ivan Hribar*. — Društvenim knjigam za leto 1891. se določijo založne cene takó-le: »Letopisu« po 1 gld. 20 kr., »Zgodovini Novega Mesta« po 1 gld. 20 kr. in povesti »Pegam in Lamberger« po 60 kr. — Odobré se nagrade pisateljem in korektorjem. — Za prihodnje leto se izdadó tri knjige: 1. »Letopis«, urednik profesor *A. Bartel*. 2. »Goriška«, spisal prof. *S. Rutar*. 3. O tretji knjigi, katera izide kot VII. zvezek »Zabavne knjižnice«, vrše se še dogovori. — Poročilo o založnih knjigah se vzprejme na znanje; prošnji ravnateljstva vélike realke za nekaj založnih knjig v prid šolski knjižnici se ustreže, kakor nasvetuje književni odsek. — Tiskarski računi se odobré; nekatere izpremembe v poverjeništvu se vzprejmó na znanje. — Na razpis častnega darila je došla »Matici« izvirna povest, ki je še v rokah presojevalcev. — Več društev, s katerimi je »Matica« v književni zvezi, poslalo je v zadnji dóbi svoje proizvode. — Knjižnica se je pomnožila od zadnje seje za 77 knjig, zvezkov in časopisov. — Za leto 1891. je vplačalo udniño 1721 letnikov; od zadnje odborove seje je pristopilo iz nova 77 društvnikov, in sicer 1 ustanovnik (izmed letnikov) in 76 letnikov.

**Iz muzejskega društva.** Kakor smo že poročali, predaval je v muzejskem društvu dne 16. listopada prof. *Voss* v rudninah, ki se dobivajo po gorah na obeh straneh Kórenske Save, ali kakor jo ljudstvo samo imenuje »Save Dolinke«. Nje dolina je turistiško jako zanimjiva, in slavni angleški potovalec Sir Humphry Davis jo imenuje najveličastnejšo dolino, kolikor jih je njemu znanih. Prezanimljiva je tudi v botaniškem oziru, ali g. predavatelj jo je hotel opisati le gledé na rudninske redkosti. Sava izvira 1203 m visoko pod imenom *Nadiža* in pada v visokem slapu v dolino *Planico*, kjer se izgubi v pesku. Tudi o povodnji ne teče Sava po Planici, ampak pesek le gomazi po strugi kakor potujoče mravlje, ker je »gorska kreda« zeló lahka in ostaja na vodnem površji. Ta gorska kreda se nareja od apnenca, katerega je voda razdrobila, in se razločuje od pisalne krede v tem, da so v le-tej mnogi ostanki luščin lupinarjev. Tudi cinkova ruda se nahaja v Planici. — Ko dospé Nadiža podzemeljski v Kórensko dolino, zbira se med železniško progo in okrajno cesto v jezerce, takó imenovano »Kórensko jezero« (okolo 840 m nad morjem), in iz tega šele teče vidno, toda jako polagoma. Široka je že precéj, toda v pravo reko se izpremeni šele potem, ko ji pri Kranjski gori priteče *Pišnica* izpod prestreljenega Prisnika.

Niže dóli se nahajajo rudnine v *Zgórenji Krmí*, in sicer tam, kjer je iz nje prehod na planino *Vetopolje*, dobivajo se sledovi žvepla, ki pa ni čisto, nego pomešano z organskimi ostanki, prav takisto, kakor pri Radobolji na Hrvaškem. Nekoliko časa se je dvojilo, ali se na omenjenem mestu res nahaja žveplo, toda v novjšem času so to nepobitno dokazali. — Na *Mržalku* med Radovno in Jesenicami se dobiva »bohinit«, (*Woeheinit*), ki je prav podoben bohinskemu.

Na podnožji Karavank se dobiva sadra (gíps) skozi in skozi od *Dovjega* doli čez *Hruševico* in *Jesenice* do *Most* pri Žerovnici, dà, celo v kotlino Ljubljansko, največ pa pri Hrušici. Tudi v tržiški okolici so sledovi sadre, ki se je naredila od apnenca (če se